בין הדקלים

עלון קיבוץ עין המפרץ 95 שנה להיווסד הקיבוץ

סוכות תשפ"ץ

לזכר לין דפני ז"ל ועידן רז ז"ל

עין המפרץ

מלחמת חרבות ברזל

"... בַּחֲמִשָּׁה-עָשָׂר
לַחֹדֶשׁ הַשְּׁבִיעִי
בְּאָסְפְּכֶם אֶת
תְּבוּאַת הָאָרֶץ תָּחֹגּוּ
אֶת חַג ה' שִׁבְעַת-
יָמִים ...
וּלְקַחְתֶּם לָכֶם בַּיּוֹם
הָרִאשׁוֹן פְּרִי עֵץ-
הָדָר, כַּפֹּת תְּמָרִים
וַעֲנַף עֵץ עָבֹת-
וְעַרְבֵי-נָחַל ..."

(ויקרא- כג ל"ט-מ')

עלון מס 2 (3345)

י"ח תשרי תשפ"ו, 10 אוקטובר 2025

ייסוד הקיבוץ בבת גלים 26/01/1930

יום העליה על הקרקע 25/08/1938

מאמרכת

הלב פועם בחוזקה והיד נרעדת בהקישה על המקשים. האם אלה באמת ימי בשורה? מוקדם בבוקר, טרם עלות השחר, העיר אותי בעלי היקר וסיפר כי הנשיא טראמפ ורה״מ נתניהו הודיעו כי נחתמה עסקה. מאז ראיתי את משפחות החטופים מריעות בשמחה, מתייפחות ומביעות הכרת תודה. אודה ואתוודה, כי את תרועת השמחה וגם היפחה האישיות שלי אני שומרת לרגע שבו **באמת** נראה את החטופים חוזרים לישראל, לחיק משפחותיהם הדוויות. אני לא מסוגלת לשמוח טרם ההסכם יתממש, והם באמת ישובו הביתה.

אנו בליבו של חג סוכות. לפני שנה אלפי משפחות עוד היו מפונות ברחבי הארץ, וגרו במגורים ארעיים. בעלון - מכון שיטים מספק דברי הגות על חג סוכות, ועל כל כך הרבה משפחות שהיו אושפיזין במקומות שונים ברחבי הארץ. גם הקיבוץ ארח בי״ס של קהילות מפונות מהצפון, זוכרים? כל כך הרבה אירועים קורים כל כך מהר, וקשה לעקוב.

העלון הפעם עשיר במידע – מהנהלת הקהילה, ממש״א, מאגף צמ״ד ; **אסא** מעשיר אותנו במאמר דעה על הנרטיב הישראלי, וגם בשיר פרי עטו ; יש גם מידע בתחום החינוך והודעות שונות. חלק שלם של העלון מציין שנתיים לשביעי באוקטובר ולמלחמת חרבות ברזל מנקודות מבט שונות – מובאים דברים מהאזכרות ל**לין ועידן** ; **איתמר קריגר** מספר על שירותו הצבאי במלחמה ; ילדי המרחב הבוגר חלקו זיכרונות מתקופת המערכה מול חיזבאללה, כאן בצפון ; **אור פלג** מספרת על חוויות אישיות מאוד ; בן הקיבוץ **עמיר תאני** מדווח מאנגליה ; ואף אני כתבתי על הטיול ליואנינה שביוון. בשער העלון, לצד הסוכה, נמצא הסמל שעיצב **עמית סקל**, סמל למלחמת חרבות ברזל שהוא ייחודי לקיבוץ שלנו, שמציין את **לין ועידן** שאינם.

שבת שלום,
דפי

מה קורה- (לפי סדר העמודים)

3-4	פרוטוקול הנהלת קהילה ופרוטוקול אסיפה
5	מהנעשה בקליטה וצמ״ד
6-7	חג סוכות
8	משולחן מש״א ומצוות מתקנים
9	קצת חינוך
10-12	7 באוקטובר – שנתיים בלי עידן
13-15	7 באוקטובר – טקס אזכרה ללין
16	7 לאוקטובר – ה-7.10 שלי
17	7 לאוקטובר – השיבה לניר יצחק
18	7 לאוקטובר – מכתב לעיריית יואנינה שביוון
19	7 לאוקטובר – ילדי המרחב הבוגר מספרים
20	מטיילים עם עמותת הוותיק
21	סיפור מחדש ורביעיות
22	כוורת

ברכת החלמה מלאה שלוחה לכל חולינו.

לחיילינו, באשר הם, שלוחה ברכת שלום ושלווה.
שובו הביתה בשלום.

לא עוצרים עד החטוף האחרון

עורך: אוכה מלר, חברת מערכת: דפי עציוני. פנימי, אין להפיץ או לפרסם ללא אישור מוסדות הקיבוץ. כתובתנו בדואר האלקטרוני: alon@ein.co.il

פרוטוקול ישיבת הנהלת קהילה

ישיבה מספר 16/2025 מתאריך 15.9.25. נוכחים: רות מרדכי, נעה מילמן, טל סגל, אלה שילה, קורן רביב, אורגד פרייזר, שי סט, שרון סיוון.

1. **אישור פרוטוקול 15/2025. הוחלט:** הפרוטוקול אושר.
2. **פניית אסף מאיר בר זיו – סבסוד טיפולי שיננית**. בהשתתפות: אסף מאיר בר זיו, שמרית שלף.
אסף הציג את פנייתו: לדבריו כל עוד לא שונתה ההחלטה משנת 2013, הסבסוד על טיפולי שיניים משמרים לחברים (כולל שיננית) צריך להיות עם 80% סבסוד. לכן... להמשך צריך לעשות שני דברים:
   א. לתקן את החלטות הקיבוץ בנוגע לנ״ל, בהתאם לשינויים שחלו בקיבוץ ולאישור החברים.
   ב. עד התיקון כאמור, יש לתת זיכוי רטרואקטיבי לכל החברים עבור כל הטיפולים הרלוונטיים ועבור כל התקופה שבה הסבסוד לא עמד על 80%.

   התקיים דיון, שבו נעשה מעבר על החלטות הקיבוץ בהקשר למרפאת השיניים ועל האבולוציה שקרתה בה מאז חוברת 2013 ועד היום.
   הוחלט: לא לקבל את הפניה. מחירי הסבסוד במרפאת השיניים אינם בגובה 80% מזה מספר שנים. גם כאשר עברה המרפאה לפני שנתיים להתנהל תחת המגזר העסקי (הרמוניה) נשמרה צורת התנהלות זו. אין אפשרות לחשב שנים אחורנית (לגבי כל החברים וכל הטיפולים) את המחירים ששולמו בפועל מול סבסוד 80% וגם אם ניתן היה לבצע כזה חישוב, מדובר היה בסכום גבוה ביותר שהיה מטיל תשלום עצום של מיסי קהילה שחברים היו נדרשים לשלם. במקביל סבורה הנהלת קהילה שעקרונית פנייתו של אסף במקומה, ולאחר שנתיים הפעלה במודל החדש, יש לבחון במהלך בניית התקציב של שנת 2026 הסדר עדכני שיאושר ע״י האסיפה/קלפי.
3. **מינוי נציגי ציבור למנהלת בריאות**. בהשתתפות: המועמדים **שני טובול ואור קורן**, שמרית שלף מנהלת בריאות, ואסנת דוד, יו״ר מנהלת.
עם סיום הכהונה של נציגות במנהלת הבריאות נדרשנו להחלפה. יצא קול קורא לתפקיד שאליו נענו שני חברים. אור קורן ושני טובול.
אור ושני הוזמנו להנהלת הקהילה, הציגו כל אחד בתורו (בנפרד) את מועמדותם, נשאלו שאלות ומסרו דברי הסבר.
הוחלט: למנות את אור ושני כנציגי ציבור במנהלת הבריאות.
4. **התייעצות בנוגע לשלושה נושאים לבקשת אורגד**.
לבקשת אורגד התקיימה התייעצות פנימית לחשיבה בהקשר שלושה נושאים.
   א. סקר שביעות רצון בענפי השירות.
   ב. הקמת צוות לאיתור דור מנהלים חדש.
   ג. ריענון תקנון סידור רכב, כולל עדכון מחירים.

   לאחר דיון סוכם: סקר שביעות רצון נכון לעשות, אך יש להיערך לכך תקציבית ומקצועית. ייעשה במהלך שנת 2026; עידוד דור מנהלים חדש - קיימת שאיפה חיובית בכיוון זה. עובר לידי מש״א לחשיבה ובדיקה של הנושא; ריענון תקנון רכב ימתין עד לכניסת שרי לתפקיד והתנסות עם מערך הליסינג החדש.
5. **פניית נועם בר אילן – הקמת חדר מוסיקה/חזרות.** הבקשה מצ״ב. בהשתתפות: נועם בר אילן.

נועם הסביר: מדובר בחדר מוסיקה שיהיה במקלט רבין. מאז המלחמה המקום מוזנח. אני מנסה להפעילו אבל ללא הצלחה. גם השנה קשה. הרעיון הוא שהמקום יהיה לטובת הקיבוץ, אני אנהל אותו בהתנדבות ויתקיימו בו לימודי מוסיקה ע״י מורים שיגיעו מהאיזור, כולל מורים שיש בקיבוץ. את הציוד הקיבוץ ירכוש והוא ישמש גם כחדר חזרות לטובת להקה של הקיבוץ או קבוצה שתתגבש ותהיה הרכב מוסיקאלי שינגן בחגי הקיבוץ. כמו כן יוכלו להשתמש במקום כחדר לנגינה מזדמנת של אנשים בקיבוץ שסתם אוהבים לנגן ביחד. לפניה צורפה הצעת מחיר לרכישת ציוד בהיקף של 30,000 ₪.

הוחלט:

א. ייעודם הראשון של מקלטים הוא בטחון התושבים, ואין אפשרות מיידית להעמיד ולנעול את המקלט למטרת חדר המוסיקה בלבד. ככל והמצב והשקט הבטחוני יחזרו ניתן יהיה לשקול שנית העמדת המקלט למטרה זו.

ג. באשר לסכום ההשקעה המבוקש, נועם יגיש אותו למסגרת תכנית השקעות 2026, ובמידה ויאושר הרכישה תתבצע.

ד. הנהלת קהילה מבקשת מנועם לעשות בירור/בדיקה מקדימה באשר להיתכנות של לימודי מוסיקה לילדי עין המפרץ במקום ואת כמות המשתמשים הצפויה.

6. קורן עדכן כי בהמשך לביקורת פתע של כיבוי אש שנערכה לפני כחודש בביתנו, נדרש לבצע באופן מידי עבודות בהיקף של כ-100 אש״ח שלא תוכננו ותוקצבו.

פרוטוקול אסיפה כללית מספר 12.2025

1. **מינוי נציג ציבור (עד 50) להנהלת קהילה.** מועמדים: יוגב דותן ולביא ברזיו.
הסעיף הוצג על ידי טלי סגל מנהלת משׂ״א: עם סיום כהונתה של נציגת גילאי עד 50 בהנהלת קהילה נדרשנו למינוי מחליף/ה. יצא קול קורא לתפקיד שאליו נענו שני חברים. יוגב דותן ולביא בר זיו. לביא בר זיו הציג את מועמדותו ואת משנתו לתפקיד.
הוחלט: להעביר את הסעיף לבחירה בקלפי.

2. **מינוי אחראית סדור רכב**. מועמדת: שרי צרפתי
הסעיף הוצג על ידי טלי סגל מנהלת משׂ״א. עם סיום כהונתו של אחראי סידור הרכב הקודם נדרשנו למינוי מחליף/ה. יצא קול קורא לתפקיד אליו נענתה שרי צרפתי.
ראשית הוזמנה שרי להציג את מועמדותה בהנהלת הקהילה, נשאלה שאלות ומסרה התייחסותה. עם סיכום הדיון בהנהלת הקהילה הוחלט להמליץ על מינויה של שרי לתפקיד. שרי הציגה את מועמדותה ואת משנתה לתפקיד בפני האסיפה. נשאלה שאלה בנוגע ליישום תקנון הרכב ושרי מסרה הסבר בנוגע.
הוחלט: להעביר את הסעיף לבחירה בקלפי.

3. **מינוי מרכזת וועדת צעירים**. מועמדת: רוית שחף.
הוצג על ידי טלי סגל מנהלת משׂ״א. עם סיום כהונתו של מרכז וועדת צעירים הקודם נדרשנו למינוי למילוי מקומו. יצא קול קורא לתפקיד שאליו נענתה רוית שחף. ראשית הוזמנה רוית הוזמנה להציג את מועמדותה בפני הנהלת הקהילה נשאלה שאלות ומסרה דברי הסבר. בסיכום הדיון החליטה הנהלת הקהילה להמליץ על מועמדותה של רוית לתפקיד. רוית הציגה את מועמדותה ואת משנתה לתפקיד בפני האסיפה. **הוחלט**: להעביר את הסעיף לבחירה בקלפי.

4. **מינוי ארבעה נציגי ציבור לצוות יישום שיוך פירות נכסים.**
מועמדים: חיים פרי, ניצן שחף, לביא ברזיו, ירדן שחף.

הסעיף הוצג על ידי טלי סגל מנהלת מש״א. מדובר בצוות חדש שהוחלט להקים עם קבלת ההחלטה על הסדר שיוך פירות נכסים. ראשית נבנתה הגדרת תפקיד לצוות שאושרה באסיפה. בצוות יכהנו שלושה ממלאי תפקידים (מ. משק, מ. קהילה, מ. כספים) מתוקף תפקידם וארבעה נציגי ציבור שאותם יש לבחור כעת.
חיים פרי מסר דברי הסבר לגבי סיום עבודתו של צוות ההסדר ועל הצורך בהקמת צוות יישום. מטרת הצוות לאפשר את היישום של הסדר פירות הנכסים.
הוחלט : להעביר את הסעיף לבחירה בקלפי.

מהנעשה בקליטה וצמ"ד/ אורלי רוזנפלד

שלום חברים, דיווח קצר על הנעשה בתחומי הקליטה וצמ״ד :

קליטה של בני קיבוץ : כזכור, בתהליך הקליטה של 2024 נמצאים 10 נקלטים חדשים, בני קיבוץ ובני\נות זוגם. הנקלטים עברו את תהליכי האבחונים הכלכליים והחברתיים, והם ממתינים לחתימה על חוזה הצטרפות לקיבוץ, שיערך לקראת סוף אוקטובר. לאחר החתימה והשלמת תשלומים יוצגו הנקלטים בשיחת הקיבוץ ויעמדו להצבעה בקלפי לחברות מותנית. בהמשך יחתמו הנקלטים על מסמכי שיוך המגרש ויוכלו להתחיל את בנית ביתם.

הגרלת המגרשים: ערכנו את הגרלת התור לבחירת המגרשים באוגוסט. לראשונה, ההגרלה הייתה משותפת לנקלטים חדשים (10) חברי קיבוץ ללא מגרש (2) יורשים הזכאים למגרש לא מבונה (9). סה״כ 21 מגרשים, 18 בשכונת גן התומר החדשה (מהשביל מזרחית לאורווה ועד מגרש הכדורגל) 1 בשכונת הרודוס ו-2 בקיבוץ הישן. כרגע לכל משתתפי המכרז מגרש מסומן לשיוך.

יורשים מגרש לא מבונה: לקראת סוף אוקטובר יזומנו היורשים לחתימה על חוזה העברת הבעלות על המגרשים. לאחר שלב זה לרשותם שנה לממש את זכותם על המגרש - הורשה, בניה או מכירה.

קליטה של רוכשי מגרש מבונה: כרגע שתי משפחות שרכשו מגרש מבונה נמצאים בתהליכי קליטה :

- משפחת פרי - נופר ויאיר פרי והילדים בניה, נווה ואריה. המשפחה רכשה את ביתם של עמליה ורן קלרפלד.
- משפחת שרון - גאי ובת-יה שרון והילדים נוגה, כרמל וגפן. רכשו את ביתם של זהבה ושמואל אגם.

המשפחות משכירות כרגע את הבתים וילדיהם מתחנכים במערכת החינוך שלנו. המשפחות עברו ראיון עם ועדת קבלה ונמצאו מתאימות לקליטה .שתי המשפחות נמצאות בתהליכי אבחון כלכלי וחברתי. בשלב הבא ועדת קליטה תדון ותחליט האם ניתן להביאם בפני הנהלת הקהילה לאישור קבלתם לחברות בשיחת הקיבוץ ובקלפי.

צמ״ד - בשעה טובה עברה בקלפי הצעת צמ״ד להעלאת דמי ההצטרפות לקיבוץ. דמי ההצטרפות יהיו 350 אש״ח ליחיד. הסכום משקף ערך ריאלי לשותפות בנכסים של חברים חדשים לפי הערכת רואי חשבון. מזכיר כי בני קיבוץ ובני\בנות זוגם זכאים להנחה של 100% על תשלום זה.
על מנת לחזק את מנהלת צמ״ד החלטנו להרחיב את המנהלת בעוד שלושה נציגי ציבור. קול קורא יפורסם בקרוב. בנוסף נצרף למנהלת משקיף/ה צעיר/ה על מנת, לשקף את העמדות והאינטרסים של קבוצה זאת שאינה מיוצגת בוועדות.
בקרוב יוצגו בעלון המועמדים החדשים לקליטה. 10 בני הקיבוץ ושתי המשפחות שרכשו מגרש מבונה. בכל שאלה ניתן כמובן לפנות אלי בפרטי.

ברכת שנה טובה יותר, שנת חרות ושלום. מי ייתן וישבו בצל סוכתנו כל החטופים עוד החג הזה.

חג סוכות

בחג סוכות בשנה שעברה הציע אתר האינטרנט של מכון שיטים מסכת משפחתית לחג סוכות, כזו המותאמת למלחמת חרבות ברזל – בין היתר מציינת המסכת את המפונים מביתם, הנמצאים במגורי ארעי. בינתיים רוב המפונים כבר שבו למגורי קבע. בנוסף - דברים אלה נכתבים ביום שהוא ככל הנראה יום היסטורי, בו נחתם הסכם בין ישראל לארגון הטרור חמאס. יכול להיות שישובו בנים לגבולם. מסכת זו מובאת לעלון על מנת להדהד את הימים שעברו על הקיבוץ ועל מדינת ישראל, על מפוניה, על מארחיה, ועל התקווה לשלום.

היש בארעי

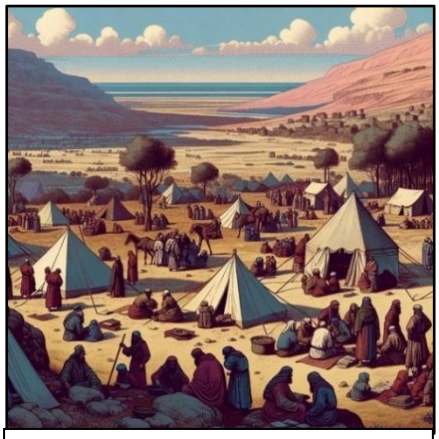

למען ידעו דרתיכם כי בסכות הושבתי את בני ישראל בהוציאי אותם מארץ מצרים

חג סוכות ידוע גם בשמו "חג האסיף". הוא חוגג את ה"יש": פירות עמלנו נאספו, וקיומנו החומרי מובטח לעונה הקרובה. שלוש פעמים כתוב בתורה כי עלינו לשמוח בחג סוכות, אך השנה השמחה חמקמקה, מורכבת, ובמובנים רבים אף מכאיבה. הפילוסוף היהודי, פילון האלכסנדרוני, כתב שהטעם בהקמת סוכה הוא בכך שאנו למדים/ות ממנה את אומנות האיזון: "לפי שחייב אדם לזכור בעושרו – את העוני, בימי תפארתו – את השפלות, בגדלותו – את הפשטות, בימי שלום – את סכנת המלחמה". השנה איננו מצויים בימי תפארת ושלום; השנה לא נצא אל הסוכה מתוך בית לאומי ואישי עומד ובטוח. השנה נצא אל הסוכה, הבית הארעי, כשרבים בעמנו איבדו את ביתם ואף את יקיריהם, ורבים מפונים מבתיהם כבר שנה ארוכה. דווקא בשנה זו רלוונטיים דבריו של פילון מתמיד. אנו יושבים היום יחד בסוכה כדי להתאזן, כדי לזכור את הטוב שהיה ושיהיה, וכדי להודות על ה"יש". אנו יושבים בסוכה כדי להזכיר לעצמנו שבית הקבע שלנו, האישי והלאומי, יכול וצריך להיבנות מחדש באופן שיטיב עם כל יושביו. כפי שישבו בני־ישראל בצאתם מעבדות מצרים אל הארץ המובטחת, יושבים אנו בסוכה כדי לזכור, גם בימי המלחמה, את ההבטחה לסוכת שלום: סוכה שבה נשב לבטח, "איש תחת גפנו ותחת תאנתו."

הסוכה, לצאת מרווחה מדומה | מוקי צור

הפרי הנאסף מהעצים בחג הסתיו זוכר את המדבר היבש ואת הנודדים בו. הסוכות אותן אנו בונים כל שנה מזכירות לנו כי האמונה ב־ביטונים – הבל. הסכך חדיר הגשם והכוכבים לוחש לנו כי לנפש אין חדרי ביטחון. מרצפות אינן נצח. שיפוצי קבע – זמניים תמיד. לסוכות שאנו מקימים לימי החג, אין יסוד ברזל חפור במעמקים. הן עפות כשבא להן וכמוהן כל בית הנבנה ביגע ובביטחון. הסוכות שאנו בונים הן מקום לחברות של אמת, לעוברי אורח ולתפילה ליופי. הן־הן התוכנית הסודית של כל בית יצוק באמת, של כל ארמון הארוג בחלום, של כל גדר שאינה מבקשת להתגדר.

יורם טהרלב כתב את השיר 'צל ומי באר' לזכר אירוע שהתרחש בקיבוץ ב-6.10.45: לוחמי פלמ"ח פרצו למחנה המעצר בעתלית, ושיחררו מתוכו יהודים שהבריטים עצרו בשל עלייה רגלית, בלתי לגלית, מסוריה ומלבנון. העולים המשוחררים הובאו לקיבוץ

יגור, שם התאספו כאלף מתושבי חיפה והישובים הסמוכים. לאור כך, ויתרה המשטרה הבריטית על הניסיון להיכנס אל הקיבוץ ולאסור מחדש את העולים. העולים הוסתרו בתחילה בבתי הקיבוץ, ולאחר מכן התפזרו ברחבי הארץ:

צל ומי באר/ יורם טהרלב

בַּמִּדְרוֹן מֵעַל הַוָּאדִי
עֵץ הַשִּׁקְדִיָּה פּוֹרֵחַ
בָּאֲוִיר נִיחוֹחַ הֶדַסִּים
זֶה הַזְּמַן לִפְנֵי הַקָּיִץ
שִׁעֲרָיו הַלֵּב פּוֹתֵחַ
וְתָמִיד בְּרוּכִים הַנִּכְנָסִים.

זֶה הַבַּיִת שֶׁבָּנִינוּ
זֶה הָאֶרֶץ שֶׁנָּטַעְנוּ
זֶה הַשֶּׁבִיל וְזוֹהִי הַבְּאֵר
מִי שֶׁבָּא לְפֹה – אָחִינוּ
מִי שֶׁבָּא יָסֵב אִתָּנוּ
וְהַשַּׁעַר שׁוּב לֹא יִסָּגֵר.

בְּיָמִים אֲשֶׁר כָּאֵלֶּה
מְחַכִּים עַד בּוֹא הַלַּיִל
מְחַכִּים לִצְעָדִים קְרֵבִים
לֹא סוֹגְרִים אֶת הַבְּרִיחַ
לֹא עוֹצְמִים אֶת הָעֵינַיִם
בְּיָמִים כָּאֵלֶּה מַקְשִׁיבִים.

מִי שָׁרֵעַ יִמְצָא אֶצְלֵנוּ פַּת שֶׁל לֶחֶם
מִי שָׁעֵיף יִמְצָא פֶּה צֵל וּמֵי בְּאֵר
מִי שֶׁסְּכָתוֹ נוֹפֶלֶת
חֶרֶשׁ יִכָּנֵס בַּדֶּלֶת
חֶרֶשׁ יִכָּנֵס וְעַד עוֹלָם יוּכַל לְהִשָּׁאֵר.
מִי שָׁרֵעַ יִמְצָא אֶצְלֵנוּ פַּת שֶׁל לֶחֶם
מִי שָׁעֵיף יִמְצָא פֶּה צֵל וּמֵי בְּאֵר
מִי שֶׁסְּכָתוֹ נוֹפֶלֶת
חֶרֶשׁ יִכָּנֵס בַּדֶּלֶת
וְתָמִיד יוּכַל לְהִשָּׁאֵר.

זֶה הַבַּיִת שֶׁבָּנִינוּ
זֶה הָאֶרֶץ שֶׁנָּטַעְנוּ
וְתָמִיד יוּכַל לְהִשָּׁאֵר.

נסיים בקריאה ובתקווה לשובם הביתה בשלום של חטופינו, חיילינו ומפונינו. נקרא יחדיו את תיאור חג הסוכות שנחגג בימי "שיבת ציון", ימי עזרא ונחמיה, עת חזרתם לארץ של קבוצה מיהודי גלות בבל.

וַיֵּצְאוּ הָעָם, וַיָּבִיאוּ, וַיַּעֲשׂוּ לָהֶם סֻכּוֹת אִישׁ עַל–גַּגּוֹ וּבְחַצְרֹתֵיהֶם, וּבְחַצְרוֹת בֵּית הָאֱלֹהִים––וּבִרְחוֹב שַׁעַר הַמָּיִם, וּבִרְחוֹב שַׁעַר אֶפְרָיִם. וַיַּעֲשׂוּ כָל–הַקָּהָל הַשָּׁבִים מִן–הַשִּׁבְי סֻכּוֹת, וַיֵּשְׁבוּ בַּסֻּכּוֹת––כִּי לֹא–עָשׂוּ מִימֵי יֵשׁוּעַ בִּן–נוּן כֵּן בְּנֵי יִשְׂרָאֵל, עַד הַיּוֹם הַהוּא; וַתְּהִי שִׂמְחָה, גְּדוֹלָה מְאֹד. [נחמיה ח, טז–יז]

חג שמח!

משולחן מש"א

קול קורא –
חברים לצוות חגי ה־90 וה־100 של הקיבוץ

רקע: בשנת 2030 ימלאו לקיבוץ 100 שנים להיווסדו. בשנת 2028 ימלאו 90 שנה לעלייה על הקרקע. מוצע להקים צוות היגוי להובלת ציון האירועים.

ייעוד התפקיד: הגדרת אופן ציון שנות ה-90 וה-100 לקיבוץ באמצעות אירועים ופרויקטים שונים ויישומם, תוך שיתוף הציבור.

הרכב הצוות: בשלב הראשון יוקם צוות היגוי שיכלול 7 חברים מגילאים שונים, ובשלב השני יוקמו צוותי משנה להובלת הפרויקטים והאירועים המתוכננים. רכז הצוות ייבחר מבין חברי הצוות הנבחרים ועל ידם.

משימות ותחומי אחריות:

- בניית תוכנית הכוללת את התכנים הרצויים והמסגרת התקציבית הצפויה
- יידוע הציבור ושיתופו בקבלת החלטה לגבי התוכנית ועלותה
- הקמת צוותי משנה להובלת הפרויקטים והאירועים והגדרת תחומי האחריות של כל צוות
- עדכון חצי שנתי את הנהלת הקהילה לגבי פעילות הצוות
- עדכון הציבור לגבי התקדמות הצוות

כישורים ודרישות תפקיד: חברים בעלי רצון, אמונה והתלהבות
כפיפות ארגונית: הנהלת הקהילה
אורך קדנציה: הצוות יסיים את תפקידו עם השלמת הפרויקט בשנת 2030.
בחירה: אסיפה/קלפי

פרטים נוספים אפשר למצוא אצל טלי סגל, מנהלת מש"א
המעוניינים- יש להגיש מועמדות למש"א במייל: masha@ein.co.il עד לתאריך 26.10.25.

מצוות מתקנים

קהילה יקרה!

כפי שבוודאי קראתם בעלון, נבחרנו לקחת אחריות על כל נושא מתקני המשחק והכושר בקיבוץ.

קודם כל אנחנו מברכים על עצם התפקיד, שהוא חשוב וראוי, ושואפים למלא אותו על הצד הטוב ביותר. לאחר החגים נגבש תוכנית עבודה וניצוק תוכן לתפקיד, ואז גם נוציא הודעה מסודרת ונשמח לטפל בפניותיכם בכל עניין שקשור לנושא זה.

בינתיים... תקופה של חגים, חופשה מבית הספר וערנות עד השעות הקטנות של הלילה לפנינו. יחד עם זאת, חשוב לשמור ולכבד את כל תושבי הקהילה. לכן אנו מבקשים את שיתוף הפעולה שלכם - ילדים, נוער והורים, בכך שכל פעילות במגרש של עידן, שנמצא בסמיכות לבתי מגורים, תסתיים עד השעה 22:30. לאחר שעה זו ניתן לשחק במגרש שליד המיני ובכל מתקן שמרוחק משכונות מגורים.

מודים מאוד על שיתוף הפעולה-
צפריר פלג ואור קורן,
צוות מתקנים.

קצת חינוך

להורי חניכי "אופק" שלום וחג שמח,
תזכורת - השנה תשלומי ההורים לביה"ס נעשים ע"י ההורים ולא ע"י מערכת החינוך והנהלת חשבונות. בדפים שקיבלתם מ"אופק" יש הסבר מפורט ופשוט על דרכי התשלום לבחירתכם. יש לקרוא את פירוט התשלומים לפי המגמות, השיעורים וחוגי הפעילות השונים, ולחשב את עלות לימודיו של כל ילד. **בשמחה נעזור לכל מי שזקוק.**

רונית רייז, מנהלת אגף החינוך

אושפיזין במסיכה

מדי חג סוכות מתארח במרחבים חבר מסתורי, עטוי מסיכה. על הילדים מוטל לשאול אותו שאלות כן/לא על מנת לגלות את זהותו. לצורך הגברת המסתורין האורח עונה לילדים באמצעות שלטים עליהם כתוב כן/לא, וכך הילדים לא מזהים אותו לפי קולו.
השנה איש המסתורין היה **ווּבה לונדין**, כפי ש(לא) רואים בתמונות.

הזמנה

מפגש היכרות עם
חגית ברוך – מנהלת
בית חינוך אופק
ביום ראשון ה-
19.10.25 בשעה 20:00
במועדון לחבר.

אופק
בית חינוך קבוצי

עמותת הוותיק מזמינה אתכם לאירוע השנתי:

"מאוהב ירושלמי" עם שמעון פרנס ומתי סרי – מופע מרגש, מצחיק ונוגע ללב של שמעון פרנס ומתי סרי. מסע סיפורי-מוסיקלי בין הסיפורים, האהבות, ההומור הירושלמי ושירים שמחזירים את הקסם של סמטאות העיר אל הבמה.
ביום שלישי 28.10.25 באולם המופעים בכברי.
9:30 – התכנסות וכיבוד קל ★ 10:00 – ברכות וציון גבורות לבני 80 ★ 10:30 – מופע "מאוהב ירושלמי" ★ 12:00 – סיום ופיזור ליישובים.
מחיר – 70 ₪. המעוניינים – נא לפנות לאראלה.

7 באוקטובר

חלק זה של העלון יוקדש לציון שנתיים למלחמת חרבות ברזל. בתמונה - ערוגת כלניות מקרמיקה, הנמצאת בכניסה לקיבוץ ומציינת את המלחמה. את הערוגה יצרה אבי בן אשר, ועובדי הנוי סייעו להציב אותה במקומה. כלניות נוספות 'נשתלו' סמוך לקבריהם של עידן רז, לין דפני וזיו פרנקל.

שנתיים בלי עידן

דברים מפי **אתי רז**, בחלוף שנתיים לנפול עידן

דון דון שלנו,

עד הרגע האחרון לא ידעתי מה לכתוב. שמעתי לאחרונה מושג חדש: שכול אילם. כשהכאב גדול מדי, כשהלב מלא עד אפס מקום, המילים פשוט לא מוצאות דרך החוצה. אז החלטתי פשוט לדבר איתך, לספר לך מה עבר עלינו בשנתיים האלה, ומקצת ממה שקרה השנה. עזר לי מאוד להקשיב לשיר של ריטה "מחכה", ושם, בתוך המילים של השיר, מצאתי כוח לכתוב. כי בתוך המילים מצאתי אותי, מצאתי אותך, ומצאתי את הדרך שלנו, ללמוד לחיות עם מה שיש.

לא מעט אנשים שואלים אותי - מה זה אומר לבחור בחיים? ואני מגלה שהתשובה משתנה כל הזמן. אולי זו לא החלטה אחת גדולה, אלא בחירה יומיומית להמשיך, גם כשאין כוח.

שנתיים שאתה לא פה, שנתיים שאני מחכה. מחכה שתיכנס בדלת ותגיד "מה קורה, אמא?". מחכה להרגיש אותך, לנשום אותך, להריח שוב את הבושם שלך, מחכה לשמוע את הקול שלך. לפעמים אני שואלת את עצמי אם הקול שלך עדיין צרוד? האם הכאב של הגעגוע הזה עובר מתישהו? או שהוא פשוט הוא משנה צורה? מוקדם מידי להגיד.

בשיר יש שורה שאומרת: "וזה יבוא, בטוח בעצמו" וככה זה באמת מרגיש... הגעגוע כבר לא מבקש רשות. הוא פשוט נכנס בשקט, בטוח בעצמו ומתיישב בלב שלי, כי עכשיו הבית גם שלו. יש ימים שהגעגוע שקט, ויש ימים שהוא מתפרץ כמו גל סוער. אבל עם הזמן משהו בנו נרגע, משהו נוגע והלב ששומר לא להישבר, מתחיל שוב לפעום בקצב רגיל.

השנה השביעי באוקטובר יצא בחג סוכות, ונאמר לנו שלא יהיה ייצוג צבאי, כי כך קובעות הפקודות. אבל אתה, דוני, לוחם צדק אמיתי, האמנת שחשיבה יצירתית משנה מציאות. תמיד אמרת את מה שחשבת, גם כשהמסגרת לא אהבה לשמוע, ואני יודעת כמה שבתות חטפת... ואנחנו, כמו תמיד, האמנו בך ובדרך שלך. בחרנו להביא את האמת שלנו, והאמנו שאפשר אחרת, שיש בצבא מקום להקשיב ללב של אמא גם בתוך פקודות. והצבא, לשמחתנו, בחר להקשיב ולהיות יצירתי. תודה לחיילי גולני שמייצגים אותך פה, כי גולני זה בית, ובבית לא משאירים אף אחד מאחור.

עידני, היום נולדה מסורת במגרש שלך - **טורניר קינג לב אדום.** צפריר והחברים ארגנו הכול - שישה מעגלים של שחקנים שנגעת בהם, חברים, חניכים, החבר'ה מהנעורון, בני כיתה, משפחה, אוהדים... כולם הגיעו, צוחקים, נופלים, מעודדים, נלחמים על כל גול. ואתה מעליהם, עם הקול הצרוד שלך צועק: "יאללה הפועל!"

בגמר נפגשו הנעורון ואוהדי הפועל, המגרש בער מהתרגשות. ותנחש מי לקחו את הגביע? ברור, הנעורון שלך. שש שנים היית שלהם, והתכוונת לחזור לשם, לעבוד שוב עם הילדים, אז הם באו בשבילך וסגרו מעגל.

עוד שלושה שבועות אני יוצאת למסע לפולין - **עדים במדים,** מסע שאתה לא הספקת לצאת אליו בגלל הקורונה, ואני אקח אותך איתי, אספר את הסיפור שלך מול משלחת של 190 קצינים, על אדמה שספגה דם וגבורה של יהודים. אחבר את הסיפור שלך לסיפור של סבתא בתיה, כי גם שם, בין חיים למוות, אתה תעזור לי לפזר אור.

בראש השנה קיבלנו את התחקיר של הקרב. עמודים על עמודים של מילים קרות, תיאורים טכניים, דקה אחרי דקה, בלי שום רגש. אבל בדף האחרון, בין השורות הקפואות, נכתב משפט אחד ברור, חד ופשוט: **ראוי לאות גבורה.** ושם כבר התפרקתי, כי אני יודעת שהגבורה שלך לא נמדדת ברגע אחד במוצב. היא התחילה הרבה קודם, בכל צעד שעשית ובכל בחירה שלך, ביכולת שלך ללכת עם הלב, להישאר נאמן לעצמך, לבחור בטובת החברים שלך, ולהקריב את עצמך ברגע האמת.

דון דון, החיים הם לא לחכות שיקרה משהו גדול, לא לחכות לרגע שבו הכאב ייעלם, אלא לראות את מה שכבר קורה עכשיו. להרגיש שאנחנו ממשיכים, שאנחנו נושמים, שאנחנו מדברים עליך, שאנחנו חיים, חיים אחרת. אנחנו בוחרים להיות בעשייה, להישאר בתנועה ולהשאיר אותך כל הזמן בתודעה. כי כל עוד אנחנו עושים, אתה חי, וכל עוד אנחנו מדברים עליך אתה נושם דרכנו.

"לא הכל יטלטל אותנו, לא הכל יכה". כן, המוות שלך טלטל את העולם שלנו, אבל לצד הכאב יש גם רגעים של צחוק ושל יחד. המשפחה שלנו הפכה להיות עוד יותר מלוכדת. יש הרבה הומור שחור שמחזיק אותנו, והמון אהבה שאנחנו מקבלים בזכותך. גם אחרי שנתיים אנשים עדיין מגיעים, מספרים שפגשו אותך, שמעו עליך, שנגעת בהם איכשהו, והאור שלך ממשיך לעבור מאדם לאדם.

"ומה שייפתח לנו מחכה". והיום אני כבר יודעת שהדברים הטובים באמת כבר מחכים בפנים. ובימים האלה, כשכולנו מחכים, לא רק לך, עידני, אלא גם להם, לחטופים שיחזרו, למשפחות שיתאחדו, נראה לי שהמילה מחכה קיבלה משמעות אחרת. היא כבר לא רק כאב, היא גם תקווה.

נאום לפתיחת טורניר "קינג לב אדום" - שנה למגרש של עידן

ב־13 בדצמבר לפני שנה עמדנו כאן, באותו המקום ממש, והכרזנו על פתיחתו של המגרש הזה, המגרש של עידן, וקיימנו את הטורניר הראשון, טורניר "קינג לב אדום". לא כולם יודעים, אבל התאריך המקורי היה בכלל 25 באוקטובר. אז כן, היום, שנה אחרי, אפשר לומר שאנחנו ממשיכים מסורת, מסורת שנולדה מאהבה גדולה וממשיכה מתוך געגוע, גאווה ולב אחד אדום, שנמצא פה איתנו במגרש, ברוחו ובדמותו.

מאז אותה פתיחה חגיגית לא עצרנו לרגע. המשכנו לשפר, להשקיע, לחלום, ולקרב את המגרש הזה לחזון שהיה לנו מההתחלה. כשהרעיון רק התחיל להתגלגל, ראינו בעיניים שלנו מקום שמח, מגרש חי, פעיל, כזה שמקבל את כולם, ילדים, נערים, מבוגרים. מקום שהוא לא רק דשא ועמודי שער, אלא מרכז חי שמפיח חיים בקיבוץ כולו.

לפני שנה עמדנו כאן והבטחנו לעצמנו ולעידן שהמגרש הזה יהיה הלב הפועם של הקיבוץ. והיום, כמה מרגש לראות שזה באמת קרה. כמעט לא תמצאו רגע שבו המגרש ריק. תמיד יש פה ילדים משחקים, חוג כדורגל לקטנים, או מבוגרים שמגיעים בערב למשחק, ואור הפנסים בלילה מאיר פה את כל הטוב הזה. ולפעמים, גם בלי משחק, רואים נערים ונערות שפשוט באים רק לשבת כאן, ואנחנו יודעים - רוחו של עידן איתם, איתנו, כאן.

מאז הפתיחה אנחנו לא מפסיקים להוסיף ולשפר. נוספו ברזיות מים חדשות, נכתבה אמנה למגרש ע״י הילדים עצמם, נוסף ״סיפור הקרב״ שתלוי על עץ גולני, תזכורת כואבת למה עידן כבר לא כאן איתנו. סיפור שמספר על גבורתו, על ההקרבה שלו, על הרגע שבו הציל חיים. נבנה גם אמפי מרגש, מקום שנועד לקבל קבוצות להרצאות ולפעילויות חינוך,
מקום שמאפשר לדבר, לזכור, לשתף וללמוד דרך הסיפור של עידן. והיד עוד נטויה, אנחנו ממשיכים לחלום ולפעול. ולא פחות חשוב – פתחנו עמדה למכירת חולצות במחיר עלות. כל ההכנסות מוקדשות לעמותה של עידן. עמותה שממשיכה לטפח, לפתח ולתחזק את המקום הזה באהבה גדולה.

תודה מיוחדת מגיעה גם לנערים ולילדים ששומרים על המגרש נקי תמיד, בלי פחים, מתוך בחירה ואמונה שזה בדיוק מה שנכון.

ולא פחות מרגש - סוף סוף נתלה שלט רשמי: המגרש של עידן.

וגם ה״אח הקטן״, מגרש הכושר - חי ונושם. מלא בילדים, נערים ומבוגרים שבאים מדי יום. ואם יש משפט שממלא אותנו בשמחה אמיתית, זה המשפט הזה: ״אני הולך למגרש של עידן״. זה הרגע שבו אנחנו יודעים – הצלחנו, עשינו את מה שהבטחנו לו.

היום כל הקבוצות שמשחקות פה קשורות לעידן בדרך זו או אחרת, וכולן מתאחדות תחת אותה אהבה, אהבה לספורט ולמשחק כדורגל, משחק שהיה חלק בלתי נפרד מחייו של עידן.

תודה מכל הלב לכל מי שעזר ויעזור לנו לקיים את המסורת הזו כל שנה. תודה לכל מי שנוגע, תורם, מגיע ומשחק, אתם חלק מהלב הפועם פה. ותודה גדולה במיוחד ל**צפריר**, שעומד בראש כל ארגון הטורניר במסירות ובאהבה. ולחברים של עידן, שלוקחים חלק פעיל בכל מה שקורה כאן. תודה **לעמית סקל** על הגרפיקה המרגשת, בלעדיכם, כל זה לא היה נראה אותו דבר.

בסיום הטורניר נעניק גביע נודד, גביע שיעבור מדי שנה לקבוצה המנצחת. כי כל שנה אנחנו נמשיך – וניפגש כאן שוב, עם אותה התרגשות ואותה אהבה לספורט.

ולפני שנסיים, נשמח לראות את כולכם איתנו בשעה ארבע ליד הקבר של עידן, להיות יחד, באדום, ולזכור את עידן.

וממך עידן, אנחנו רק מבקשים דבר אחד: שתמשיך ללוות אותנו ברוחך, שנמשיך לצעוד ביחד בכל צעד, בכל משחק, בכל רגע פה.

אז עכשיו, כשהלב מלא והדשא מוכן, אפשר לשמוע את שריקת הפתיחה ולתת למשחק וללב של כולנו להתחיל לפעום, יאאלה בהצלחה.

טקס אזכרה ללין

7 באוקטובר

דבריה של אילאיל:

לינוש.

אני חושבת מה להגיד לך ביום הזה, ונזכרת בילדה הקטנה שהיית. ילדת אור מתוקה, עם התלתלים הזהובים והשפתיים האדומות.

מאז היום הנורא ההוא, גם הזיכרונות הכי מתוקים מציפים את הכאב התהומי הזה בלב. אין בהם יותר תמימות טהורה. בתוך הזיכרון כבר מקופלת הידיעה על מה שעומד לקרות.

זוכרת אותך, מצד אחד נסיכה עדינה, ומצד שני עוצמתית ועומדת על שלך. ידעת להפעיל אותנו ולהשיג את מבוקשך. במיוחד מאבא. "אל תבטיח לה כלום" הייתי אומרת לו, "תמיד תגיד שאולי, או אני מקווה, או נשתדל". אבל את היית מצליחה להוכיח לו שוב ושוב שהוא הבטיח. והבטחות הרי צריך לקיים.

ב- 6 לאוקטובר 2023 יצאת מהבית ובדרך החוצה אמרת לנו "ביי, אני נוסעת עם זיו למרכז. אני אחזור מחר". שנתיים עברו. שנתיים, ומחר עדיין לא הגיע. לא חזרת. אנחנו עדיין מחכים. אנחנו לא יכולים להפסיק לחכות. ואת הבטחת. והבטחות צריך לקיים.

בטקס הלוויה שלך אני הבטחתי. הבטחתי שנמשיך לחיות את החיים במלואם. הייתי צריכה להגיד שנשתדל. אנחנו משתדלים. כל דקה ביום אנחנו משתדלים. ובחלק מהזמן גם מצליחים. אבל בכל דקה הלב שלנו מתרסק מחדש. אנחנו כואבים, מתגעגעים, ומחכים לך שתחזרי. שיגיע כבר מחר.

לין, בלעדייך העולם הרבה פחות יפה ומואר. הוא רווי בכאב ובחושך, ובגעגוע למה שהיה. תודה לך, על האור המופלא שהכנסת לחיינו בשנים שהיית פה איתנו. ותודה, מלאכית אהובה, שגם כשאת לא פה בגופך, את ממשיכה להאיר לנו את הדרך ולשלוח לנו סימנים של אור ויופי. מלווה אותנו ועוזרת לנו לשרוד בלעדייך.

ותודה לכם, כל אחד ואחת שבאתם לפה היום. לחוף הים הזה, שלין חוותה בו כל כך הרבה שקיעות קסומות, ועכשיו האור שלה התמזג עם השמש השוקעת, והיא הפכה להיות חלק מהיופי הזה. תודה שאתם ממשיכים להחזיק יחד איתנו את זכרה האהוב, ולא עוזבים לרגע.

לין, נמשיך לאהוב אותך, לזכור ולהזכיר אותך עד נשימתנו האחרונה.

צילמה:
אילת פלור

מסבא יגאל:

שנתיים מלחמה ועדיין חטופים נמקים בעזה. שנתיים חלפו ואין שמחה בלבנו. עצב גדול והלב שבור. לין נכדתנו הבכורה והאהובה נסעה למסיבה ממנה לא חזרה. לין ממשיכה לצעוד אתנו אך היא אינה נראית, קולה לא נשמע. היא כמו רוח חרישית מלטפת, ויד הדמיון עושה שעות נוספות על עתיד שנגדע בדמי ימיו. בראשי מחשבות אין סוף, למה? מה יכול היה להיות אילו?

בתוך כל הצער, הכאב והאובדן נסענו אסתר ואני ליער רעים. יער שבו פורחות באביב כלניות אדומות. זה המקום בו נערכה מסיבת הנובה. כיצד הפך מקום זה לשדה קטל? מה התחולל באותה מסיבה? מסיבה שהתקיימה באותה שבת ארורה. בדמיוני אני רואה את הבמה הגדולה, שומע את ההגברה משמיעה מוזיקה בדציבלים גבוהים, רואה את אלפי החוגגים רוקדים ושמחים ולין שלנו רוקדת שמחה ומאושרת (חוויה שלין נכספה לה כאשר טיילה בדרום אמריקה).

במעבר חד אני פוקח את עיני ונחרד. רחבת הריקודים הפכה למעגל ענק של עמודי ברזל. משני צדדיו של כל עמוד תמונות גדולות, תמונות זיכרון של 344 נרצחי מסיבת הנובה. כל אחד הוא עולם ומלואו, כל אחד והסיפור שלו. המראה מצמרר בעוצמתו ובלתי נתפס. אני עומד מול תמונתה של לין שלנו, עיני דומעות וליבי הולם בחוזקה, אינני קולט ואינני מאמין. תייר שעבר במקום התעניין וביקש לשמוע את סיפורה של לין. לא הרחק התקבצה מקהלה קטנה, בשירה כיבדה את אווירת העצב והכאב במקום.

ליד אחד העצים, מקום בו עמד האמבולנס, הקימו ההורים פינת זיכרון ללין.

ב"אמבולנס המוות" נרצחו 18 צעירות וצעירים, וביניהם לין דפני האהובה שלנו, יחד עם חברתה האהובה זיו פרנקל. 18 צעירים ילדי אור טהורים שבאו לחגוג בנובה, באוזניהם עוד התנגנה המוזיקה מהמסיבה שנגדעה לפתע. צעירים חשופים מכל אמצעי הגנה מול טרוריסטים אלימים חדורי שנאה, שהיו מצוידים במיטב הנשק.

לין נכדתנו הבכורה והאהובה נסעה למסיבת הנובה ממנה לא חזרה. לין שלנו, טובת לב, כל כך צעירה, כל כך יפה, כל כך אהובה תמיד תהיה האור בלבנו.

סבא יגאל

מסבתא עדה:

לינושקה, נכדה יקרה ואהובה שלי. באיזה עולם אכזר נגדעו חייך!

את קרן השמש שהאירה את חיי. הבאת איתך הקשבה, הכלה, מסירות ואהבה אינסופית. רכה, נעימה, ריחנית ומחבקת. היתה בך צניעות ורגישות רבה, ועם זאת נוכחות כל כך משמעותית ותורמת. בשקט ובתבונה רבה צעדת את צעדייך בשבילי החיים אהובה על כל סובביך – המשפחה והחברים.

אני זכיתי בך כחברה ושותפת בכל סודות החיים. יחד צחקנו הרבה, שמחנו, וגם לפעמים התעצבנו. אהבנו לצאת ליום של בילוי משותף, בקניות ומסעדות שאהבת במקומות מיוחדים ויפים. שם שקענו בשיחות נפש. באינטימיות שנרקמה בינינו ויצרה לנו עולם פנימי של קירבה מיוחדת בפתיחות ואהבה. היית כל כך קשובה אלי ואני אליך, בהדדיות מושלמת.

ועכשיו: דמותך התמירה ויופייך הזוהר ניבטים אלי מהתמונות שנשארו לי למזכרת יקרה, והגעגועים הכואבים בלילות ובימים ילוו אותי לנצח!

לינושקה שלי. את היית ונשארת הנסיכה האהובה של חיי. קשה לי ועצוב לי בלי החיבוק האוהב שלך. אני לא נפרדת ולא אפרד ממך לעולם, כי את איתי, בתוך ליבי. את חלק ממני עד לשארית חיי, עד שניפגש למעלה בשמיים...

סבתא עדה שלך

מסבא דורון:

אני רוצה לספר על חלום שמלווה אותי בזיכרון מאוד חד, מדויק ומיוחד.

בדרך כלל השינה שלי לא משהו, ואין סיכוי שאוכל להתפאר ולהתגאות בתחום זה, לצערי הרב. מעט החלומות שלי הם קצרים, התוכן מבולבל, והם לא נטמעים בזיכרון.

בחלומי זה יום אביבי אחד. אני מופתע למצוא את עצמי בחצר הקיבוץ. המון אור בהיר, ויותר בהיר. משהו מוכר כל כך, אבל גם שונה.

לין לידי כמו בשגרה, אבל משהו מרגיש אחרת. הנכדה איתי, שיער בלונדיני גולש על הכתפיים. מכנסי ג׳ינס כחולים משופשפים על רגליה הגבוהות בסנדלים, וחולצה קצרת שרוולים. משקפי שמש מכסים את עיניה הבהירות. אנחנו משוחחים אחרי חיבוק מוכר/נשכח.

לין זוהרת בשיזוף עמוק מדאיג, מתכוונת להגיע לחוף הים עם חברות. הנכדה הכי אחראית בעולם, אך עם נטיה לפעמים לשכוח להגן על פניה מהשמש. אותי זה מדאיג, ואין לי שקט ומנוח. יש לי תחושה שמתקיימת איזו התרחשות מתחת לפני השטח. החלל נפחי ומיוחד בצורת כדור, משהו אחר מהמוכר לי. אנחנו לא לבד, ודמויות נוספות נעות בשטח. השמיים מעלינו גבוהים בגוון כחול שקוף, יפהפה ואטרקטיבי.

ואז התעוררתי במיטה וקלטתי שהייתי בחלום! ניסיתי לעצום את העיניים ולחזור לחלום, אך לאכזבתי המציאות חזקה מהחלומות. נשארתי עם געגועים לנכדה שאיתי בלב כל הזמן, וכך יימשך גם לעתיד.

סבא דורון

7 באוקטובר

עמיר תאני מדווח מאנגליה

למי שלא מכיר - עמיר הוא בן הקיבוץ, שחי שנים רבות באנגליה. בעקבות הפיגוע בבית הכנסת במנצ'סטר כתבתי לעמיר, ושאלתי על מצב הרוח הכללי באזור מגוריו ובין מכריו, קרוביו ושכניו. כך ענה לי עמיר:

הי דפי,

הרבה שלומים לכם בקיבוץ, ואני די מוחמא מההתעניינות שלכם.

אני מעודכן על הקורה בארץ בעזרת ה- Ynet. מקום מגורי בעיירת קייט קטנה Hythe, (קצת דרומה מדובר), על החוף של התעלה האנגלית (למאנש). לפעמים אף רואים את החוף הצרפתי. זהו החוף בו נוחתים כל יום מהגרי העבודה הבלתי חוקיים מצרפת, על גבי זודיאקים של המאפיה.

רוב התושבים כאן הם לבנים, אינני יודע על עוד יהודים באזור. בציבור זה קיימת התמרמרות רבה על מחדלי הממשלות (גם הקודמת) על אי עצירת ההסתננות מאירופה. במשך השנתיים האחרונות האנטישמיות מרימה ראש, מצעדי מחאה פלסטינים לא מפסיקים בלונדון והממשלה לא מגיבה. ומעל הכל - ההכרה במדינה פלסטינית שאינה קיימת. יש אף האומרים שזה יגמר במרד אזרחי.

בצעירותי הייתי כמה שנים במנצ׳סטר (אולי אף הייתי בבית הכנסת בו היה הרצח). חלק רציני מכוח העבודה שם ובערים תעשייתיות אחרות - הוא מוסלמי. ראש ממשלה קודם רישי סונאק -הודי. ראש העיר בבירה לונדון - הוא פקיסטני. שרת הפנים הנוכחית - גב׳ מחמוד... יש להבין - התרבות והמסורת האנגלית תמיד היו מבוססות על הנצרות המערבית. ולפתע קהלים גדולים נוהים אחרי איסלאם קיצוני והסתה במסגדים נעשית ללא שום תגובה משירותי הביטחון.

אנחנו משתתפים קבועים בחוג לאוהבי תנ״ך וישראל. עבור המשתתפים התנ״ך כולל כמובן גם את הברית החדשה. כולם היו מזועזעים מהרצח הנפשע במנצ׳סטר. לא פלא שחברים שלנו שלחו מכתב עידוד:

שלום פולט,
אני רק שולחת לך מייל כדי לומר כמה אנחנו עצובים מהזוועה הנוראית במנצ'סטר – אין שום תירוץ, זו אלימות מיותרת ומדאיגה מאוד. זה לא מהות המדינה הזאת.
שניכם נמצאים במחשבותינו,
אן

הזוג הנ״ל חברים של פולט אשתי כבר עשרות שנים. הוא היה וטרינר מצליח ואשתו ניצבת משטרה ובעבר תמכה במפלגת הלייבור.

לסיכום הייתי אומר שהאנגלים לא רחוקים מתנועת מחאה בנוסח של מה קורה בארץ. נמאס לאנשים חוסר ביטחון ברחוב, התנערות הממשל מערכי תרבות, מסורת, תמיכה בפנסיונרים וקליטת מהגרי העבודה הבלתי חוקיים.

דפי - שמרי עצמך. שיהיה שבוע שקט, ואולי גם ביבי יקבל שכל!

ה־7.10 שלי/ איתמר קריגר

7 באוקטובר

בבוקר ה-7.10 התעוררתי בחושה בראס-א-שטן, סיני. דפנה, אשתי, העירה אותי. אמרו שישי משהו בארץ, צריך לחזור. אחרי הפנקייק, עניתי. באמת אכלנו פנקייק ויצאנו לדרך. הפעם הראשונה שהרגשתי שמשהו רציני קורה הייתה במעבר גבול. המצרים בדרך כלל עובדים בנחת - לאט לאט. הפעם, עבדו במהירות מקסימלית להעביר ביעילות את המוני הישראלים.

כשנכנסנו לאילת הדלקתי את הטלפון וישר ראיתי הודעה-הוקפצנו, תגיע למחנה נחשונים. אחרי התלבטות קצרה החלטנו שאסיע את כל המשפחה לקיבוץ ואסע. הורדתי אותם, הכנתי תיק ויצאתי לדרך.

7.10, 20:00. הגעתי למחנה נחשונים, עוד עם חול בנעליים מסיני. שם, המוני אזרחים, באמת המון, מצטופפים בכניסה למחנה. חתמנו זריז על ציוד והמתנו לפקודות... המשימה הראשונה הייתה להיכנס לכפר עזה. נכנסנו בלילה. בכניסה, עוד הספקנו לקרוא קדיש על שתי משאיות קירור מלאות גופות של אחינו.

בלילה, היתקלות על הגדר עם מחבלים.

בבוקר קמנו, ופעם ראשונה ראינו את הקיבוץ באור יום. מראה של הרס, דם, גופות מחבלים ובתים שרופים. מתחילים לקלוט את ממדי האסון.

משם המשכנו לבארי ובהמשך הגענו למוצב פגה. בפגה היינו אחראים על שיקום והפעלת המוצב מחדש. במהלך הניקיונות מצאתי את המדים של עידן רז ז״ל, אותם זיהיתי על פי מספר הכביסה שעל התווית.

פגשתי חיילים שלחמו במוצב ובאו לאסוף ציוד והם סיפרו לי את סיפור ה-7.10 שלהם, כולל סיפור הגבורה של עידן. חשתי גאווה שאנחנו מאותו הקיבוץ ושיתפתי את משפחת רז.

בהמשך הגענו לעזה וסיימתי את הסבב בפברואר 2024, כמעט חמישה חודשים מה-7.10. חזרתי למשפחה, לבית חולים ולשגרה, מבלי לדעת כיצד יראה ההמשך.

מאז השתתפתי בעוד שני סבבי מילואים ומה-7.10 אני כמעט שנה במילואים בעזה. עצוב וכועס על מה שהיה, ומנסה להיות אופטימי לגבי מה שיהיה.

7 באוקטובר

השיבה לניר יצחק/ אור פלג

את השבעה באוקטובר 2023 העברתי בשינה. איכשהו הבנתי בשלב מוקדם של היום שזה לא אירוע שאני יכולה להכיל בזמן אמת, לקחתי כדור שינה וכיביתי אותי. לא הייתי בהכרה כשתומר ניסה לעזור לאמא שלי בוואטסאפ למצוא דרך לנעול את הממ״ד מבפנים. לא הייתי חלק מההתכתבות בקבוצה המשפחתית כשהמחבלים נכנסו לבית, שברו, גנבו ופתחו את הגז. לא בדקתי בזמן אמת מה שלום המשפחה והחברים שלי ברחבי העוטף. רגשות האשמה על היעדרותי מהיום הזה, זה עדיין לא משהו שאני יכולה להתמודד איתו, אבל ביומיים האחרונים הצלחתי להתגבר על מכשול אחר. בפעם הראשונה מאז, נסעתי לבית ילדותי בניר יצחק. לא הייתי בניר יצחק כמעט שנתיים, בדרך עילם אמר לי - אמא, את יודעת שבפעם הקודמת שהיינו בניר יצחק הייתי בן 8? אני לא בטוח שאני זוכר...

הדרך הייתה ארוכה להחריד, באופקים נתקענו מאחורי שיירה של משאיות. חשבתי שאילו משאיות סיוע, והסברתי לילדים על הסיוע, צו 9 שמנסים לחסום אותו, חפירה ארוכה. ואז בצומת מעון השיירה פנתה שמאלה וגילינו שכל משאית עמוסה בשני נגמ״שים.

בין צומת מעון לקיבוץ צצו שני רמזורים! בכניסה לקיבוץ יושב חייל ובודק כל רכב. הנוכחות הצבאית מורגשת בכל האזור, ואי אפשר שלא לחשוב אם רק הייתה כזו נוכחות בשבעה באוקטובר, כמה הכל היה נראה אחרת...

בפנים הכל נראה אותו דבר, אבל מרגיש לגמרי אחרת. דלת הזכוכית החדשה בוויטרינה בסלון היא הסימן הפיזי היחיד.

בשש וחצי בבוקר אני מתעוררת מפיצוץ תקין. אליהם לא התגעגעתי. אני מנצלת את הביקור הנדיר ונוסעת לבארי להצטרף לצעדה של קואליציית האמהות והנשים.

הנסיעה על כביש 232 קשה לי. השמות המוכרים של היישובים והצמתים בדרך מתערבבים עם הסיפורים הנוראיים שנקשרים אליהם. אני מתלבטת לפני כל מיגונית אם לעצור להסתכל, ומחליטה שלא. אולי בהמשך. קשה לי לנהוג ולבכות באותו הזמן, הדמעות מטשטשות הכל.

בבארי אני מצטרפת לכמה עשרות נשים, וביחד אנחנו צועדות לחניון רעים, אתר ההנצחה של הנובה. איתנו צועדות קרובות משפחה של דוד ואריאל קוניו ושל ענבר היימן, האישה היחידה שנשארה בעזה.

באתר ההנצחה ניגש אלינו איש נרגש, מספר שבתו נרצחה בנובה ומאז הוא מקדיש את כל זמנו לניסיון להשיג אחדות בעם, מלמטה, לא דרך ההנהגה. אנחנו עורכות טקס, במהלכו חיים היימן, אבא של ענבר, מגיע להודות לנו על התמיכה ולספר לנו על ענבר שלו. הוא אומר שהוא יודע שהיא מתה, אבל המוח מתעתע בו וגורם לו לקוות למרות שאין סיכוי.

בדרך חזרה לקיבוץ אני מקפידה לא להסתכל לצדדים ולא לחשוב על כלום. הרמזורים בצומת צוחר מפתיעים אותי שוב.

אחרי ארוחת צהרים אמא שלי לוקחת אותי לסיור אנדרטאות חדשות בקיבוץ. כל זמן שלא הייתי כאן, יכולתי להעמיד פנים שזה לא קרה, שטל ואופיר וירון, בועז ואופק וליאור, אורן ואלה לא באמת מתו. איכשהו לראות את השמות שלהם על האנדרטה הפשוטה והיפה הופך את היעדרם לאמיתי, את מותם לסופי כל כך.

אני מצלמת כדי להראות לתומר. למה עשו את האנדרטה לליאור דווקא כאן, כל כך רחוק

מהבית שלו? אני שואלת את אמא שלי. כאן הוא נהרג, היא עונה בפשטות, והפשטות הזו מועכת לי את הלב.

לביקור הראשון זה מספיק לי, אני דוחה גם את הביקור בבית הקברות לפעם אחרת, ביחד עם מיגוניות המוות.

החלק של כביש 232 בין ניר יצחק לצומת גבולות, פחות או יותר, משופץ ודו-נתיבי. אפשר לנסוע מהר, וזה בדיוק מה שאני עושה. משאירה מאחורי תערובת מבעבעת של זיכרונות, דיווחים ושברי חלומות.

7 באוקטובר

מכתב לעיריית יואנינה שביוון/ דפי

שלום רב,

בחודש אוגוסט טיילתי עם משפחתי בצפון יוון. התאכסנו בדירה נהדרת ביואנינה, מזג האוויר היה נעים והעיר היתה נהדרת – הנוף ירוק, האווירה רגועה, ובכל מקום אליו הלכנו התקבלנו במאור פנים. נהנינו לאכול במסעדות ולטייל על שפת האגם ובעיר העתיקה. לפעמים קיבלנו את ההרגשה שהמחירים בחלק מהחנויות היו, כמו שאומרים, "מחירים של תיירים" – כלומר מחירים גבוהים מהרגיל – אבל מה זה משנה? נהנינו מאוד מהשהות בעיר, והרגשנו שקיבלנו תמורה מלאה לכספנו.

אך התחושה הפסטורלית נעלמה כלא היתה, כשבמהלך טיול בעיר ראינו את הפוסטרים שבתמונות. הפוסטרים נכתבו בכוונה תחילה בעברית, כדי שישראלים לא יפספסו אותם, וכמובן שהם כתובים גם באנגלית, כדי שהמסר יועבר לכל בני הלאומים מכל העולם. כתוב בפוסטרים שחיילי צה"ל הם רוצחים ואנסים, והמסר הזה מתנוסס באין מפריע בחלקים מרכזיים בעיר.

ישראל היא מדינה שיש בה חובת גיוס לנערים ונערות בגיל 18, כך שכמעט כל הישראלים מתגייסים לצבא. בני משפחתי שירתו ומשרתים בצבא, גם חברי ושכניי. למעשה, הפוסטרים האלה משמיצים כמעט את כל אזרחי ישראל. ברחובות המרכזיים ביואנינה מתרחשת הוצאת דיבה הפוגעת בהמוני ישראלים. האשמות באונס ורצח דורשות הוכחות. האם יש למשמיצים הוכחות? האם המרחב הציבורי, מבחינת תושבי יואנינה, הוא מקום בו ניתן להשמיץ כל אדם או קבוצה בלי שום סייג חוקי? אם התנהגות כזו מקובלת עליכם, אני יכולה להסיק מכך שאם אתלה בירושלים ובתל אביב פוסטרים הטוענים שכל היוונים הם פדופילים, אין בכך שום בעיה.

אבל אולי תושבי יואנינה, שהיו כל כך נעימים כלפינו, לא באמת רוצים להכפיש את ישראל. אולי ביואנינה פוחדים מהאיסלאמיסטים שהסתננו לכל רחבי אירופה. זה מסביר את זה שאף אחד לא הוריד את הפוסטרים הדוחים האלה, אבל לא מוסיף לתושבי יואנינה כבוד.

לפעמים צריך לגלות אומץ - ממש כמו חיילי צה"ל, שעושים הכל כדי להגן על ארצם. איסלאמיסטים בכל רחבי העולם מתבוננים בתבוסתנות של מנהיגים באירופה, ומסיקים ממנה שהדרך לפלישה פתוחה בפניהם. אם אתם רוצים להגן על התרבות שלכם, קומו ועשו מעשה.

בברכה, דפי עציוני – קיבוץ עין המפרץ, ישראל.

תגובה שהתקבלה מעיריית יואנינה

דפי עציוני היקרה,

לפני שנתיים חוותה ישראל "מתקפת טרור חסרת תקדים", כאשר חמושי חמאס פלשו לשטח ישראל מהאוויר, מהיבשה ומהים, והפיצו מוות וטרור על אזרחים חפים מפשע.

ביום השנה העצוב הזה, אנשי משטרת יואנינה מביעים את תמיכתם הבלתי מעורערת בעם ישראל במאבקם בטרור.

יש למחוק את חמאס ואת קבוצות הטרור האחרות של ה"פלסטינים" מעל פני האדמה.

פאנוס בלוגיאס - מפקד משטרת יואנינה

מה זוכרים ילדי המרחב הבוגר מהמערכה מול חיזבאללה בשנה שעברה/ דפי

7 באוקטובר

הילדים קיבלו אותי בברכה במרחב (תודה!) וענו על שאלותיי:

איך היו הלימודים? בגוונים היה כיף, כי היינו רק ילדי עין המפרץ וכפר מסריק. לפני כל אזעקה היתה בטלפון של המורה אתרעה. לפעמים המורה ראתה שכטב"מ עומד להגיע, אז היא הציעה לנו להתכונן לפני שניכנס למקלט – ללכת לשירותים או לאכול. היו לנו גם שיעורים לא חשובים בזום.

קרה למישהו שהוא רץ למקלט ונפל?

גיה: פעם הייתי בבריכה מתנפחת בגינה. פתאום היתה אזעקה, רצתי רטובה לממ"ד והחלקתי. פעם רצתי ולא שמתי לב שהדלת של המרפסת סגורה, אז נתקעתי בדלת...

עידן: אני נפלתי בדרך לממ"ד - **יובל ע.:** אני נפלתי ופתחתי את הברך - **תהל:** אני החלקתי במדרגות.

צפריר והילדים סיפרו על מקרה בו הם נסעו לפארק אקסטרים בעכו. כל הילדים בדיוק הספיקו לטפס לראשי המתקנים הכיפיים, ואז... אזעקה! כולם ירדו את כל הדרך חזרה. שני ילדים מכיתה ד' וש"ש אחת נתקעו באומגה...

זוכרים שנפל טיל בקיבוץ?

גלי: הטיל נפל ליד הבית שלי, מזל שבדיוק היינו בת"א.

אלון: הטיל נפל קרוב מאוד לבית של הסבים שלי, וגם הם לא היו בבית, מזל!

יש למישהו זיכרון מיוחד מהמקלט?

יובל ע.: הייתי בקניון בעכו כשהיתה אזעקה. רצתי למקלט והחלקתי על הפנים, מביך...

אמה: גם לי יש זיכרון מביך – היתה אזעקה בלילה ורצתי למקלט בפיג'מה.

יובל ע.: היה לי גם מקרה בו היתה אזעקה כשהייתי מחוץ לקיבוץ. נכנסתי למקלט בו לא הכרתי אף אחד, נלחצתי מאוד והתחלתי לבכות. אנשים היו מאוד נחמדים אלי, דיברו איתי ועזרו לי.

אלון ואמה סיפרו: "עשינו אימונים לאחים הצעירים שלנו ולעוד ילדים צעירים – אימוני ריצה מהמגרש למיגונית שליד הרמוניה. שמנו בטלפון אזעקה מוקלטת ורצנו יחד. היו לא מעט נפילות בדרך..."

תזכורת לאירועי סוכות הקרובים

11/10, שבת בערב (שעה מדויקת תפורסם בהמשך) - קפה מרפסת. אומרים תודה **לעופר משה** על 18 שנים של שירות והובלה בענף המזון.

14/10, שלישי - טורניר כדורעף לזכר יונתן עצמון, ארוחה קהילתית ומתחמי הפעלה לכל המשפחה.

מטיילים בשביל ישראל עם עמותת הוותיק

טיול לנחל עמוד עליון ונחל מירון

יום שישי 17.10.2025 בשעות 07:00-16:00. הדרכה - חמוטל + ליווי חובש

נטייל בשמורת נחל עמוד עליון ונחל מירון, בין בריכות מים, צמחייה עשירה, בוסתן, אמת מים, טחנות קמח ועוד. דרגת קושי – בינונית.
אורך המסלול כ-7 ק״מ עם אפשרות לקצר. יש עליות וירידות. במידה ויהיו כאלה שיתקשו בהליכה, ניתן יהיה לעצור בצל ולחכות. נטייל בשמורת טבע, ובשטח יהיו אנשי רשות הטבע.

עלות: 200 ₪, תשלום בקישור שיישלח + כניסה לשמורת טבע עם כרטיס מטמון.
למי שאין עלות – 16 ₪ לגמלאים. פרטים אצל עירית דקל.

מסלולים באזור ערד ועוד

טיול בן 3 ימים (למיטיבי לכת) בתאריכים 23-25.11.25

מלון רוקסן ערד – חצי פנסיון, אוטובוס צמוד, הדרכה, חובש, ואולם להתכנסות מדי ערב.
בהדרכת נעמה לינדמן ★ מחיר לאדם בחדר זוגי – 2079 ₪. המחיר כולל טיול ג׳יפים.

יום ראשון 23.11.25 –
06:00 – יציאה מנקודות האיסוף, עצירה לארוחת בוקר עצמאית.
בדרך לערד טיול רגלי בין הרי ירושלים לשפלת יהודה. נפגוש חורבה מרשימה, מעין ניקבה יפה, ועוד מסורות ושרידים מפתיעים בדרכים הקדומות לירושלים. בין האתרים: חרבת-חנות, עין תנור ודרך הקיסר (כ-8 ק״מ, דרגת קושי קלה-בינונית).
הגעה למלון – קבלת פנים וחלוקת חדרים. 18:30-20:00 – ארוחת ערב במלון.

יום שני 24.11.25 –
ארוחת בוקר במלון (ניתן להכין כריך לטיול)
08:30 – יציאה לטיול במסלול נחל רחף העליון. הנחל מתחתר ויוצר ערוץ יפה ברמת המדבר עם מספר מעברים המפלונים נחמדים (מעט אתגר, לא קשה מדי). סיום בחוות הנוקדים. אם יהיה זמן נעשה עצירה ברובע האומנים בערד להסתובבות חופשית.
בערב נצא לסיבוב הליכה במדבר החשוך (כ-7 ק״מ הליכה, רמת קושי בינונית).

יום שלישי 25.11.25 –
ארוחת בוקר במלון (ניתן להכין כריך עבור הטיול) והעמסת האוטובוס.
08:30 – יציאה לטיול בלב מדבר יהודה – ״רמת המדבר״: נתחיל בסיור ג׳יפים (כשעתיים) באזור בקעת קנאים, כולל נקודות עצירה מיוחדות. יום עם נופים ותצפיות מהיפים שיש במדבר יהודה. הליכה מהר גרני לחניון בריכת צפירה לאורך המתלול המרשים מעל נחל צאלים, ותצפית לעבר בריכת צפירה והמפל. סיום בחניון נחל צאלים (כ-6 ק״מ, דרגת קושי קלה-בינונית)

ציוד הליכה: נעלים גבוהות, מקלות הליכה, מים ואוכל, כובע. הביאו כרטיסי מטמון למקרה ונחליט לשנות משהו (המסלולים עשויים להשתנות לפי מזג האוויר ותנאי השטח).

כל מצטרף צריך שיהיה לו ביטוח אישי שיכול לתת מענה במידה והמטייל נזקק לכך. אין למשרד שמבצע את הטיול שום אחריות ביטוחית, והמשתתף בטיול אינו יכול לפנות בתביעה כלשהיא.

הרשמה: נעמה (בוואטסאפ) – 054-7768344, מירב – 050-5890612.

סיפור מחדש/ אסא ארנון

לאחרונה פירסם הפרופסור לחינוך יורם הרפז (הארץ, 6.10.25) מאמר מכונן הנוגע לכל הורה, מורה ומחנך בישראל. אני מניח שמעטים קראו אותו והוא נוגע לכה הרבה אנשים – אני מביא כאן דברים בשם אומרם.

שני נרטיבים לאומיים עיקריים קרסו במלחמת שבעה באוקטובר: הנרטיב שישראל היא מקום בטוח לעם היהודי, והנרטיב שהעם היהודי, שהנחיל לעולם צו מוסרי (הנביאים) ואחרי פוגרומים ושואה, אינו יכולה לבצע פשעי מלחמה עד כדי ג'נוסייד. מבחינה זאת המלחמה הזאת בת השנתיים היא צומת היסטורי. לא ברור לאן תפנה המדינה, אילו נרטיבים תמציא לעצמה ומה תנחיל לנוער ולתלמידי בית הספר. נרטיב, הוא מסביר, הוא סיפור המספק הנחייה מוסרית, תחושת המשכיות, הסברים לגבי העבר, בחירות ביחס להווה ותמונה-תקווה לעתיד. עמים ומדינות צריכים נרטיב שייתן משמעות לחיים מדיניים ולאומיים, במיוחד לעמים שקיומם מאותגר.

ללא נרטיב העונה על הצורך הפסיכולוגי העמוק הזה להבנה, הזדהות ומשמעות, בית הספר ייהפך "לבית מעצר" ולא בית חינוך. כך גם העם והמדינה – אזרחיה יהיו כלואים במסגרת חיצונית חסרת פשר שהם אינם מבינים ומזדהים איתה.

אחרי שקרסו כליל שני הנרטיבים הנ"ל, חייבים להמציא/למצוא נרטיב חדש שיענה על השאלות - מאין ולאן? למה? מה? חייבים לתת לנוער תשובה חדשה ואחרת, במקום נקמה ומאה שנות ספרטה, כדי שימצאו סיבה להישאר פה מתוך זיקה והזדהות עם המקום, המרחב והעם.

"הנרטיב היחיד", אומר הרפז, "שיוכל לשקם את זכותה המוסרית של ישראל להתקיים צריך להיכתב בידי יהודים ופלסטינים שוחרי שלום וחיים משותפים". זהו התחליף ההכרחי למאה שנות אויבות מדממות. רעיון ניהול הסכסוך והכיבוש – נכשל.

אף צעיר בעל היגיון ואינטגריטי כבר לא יאמין שחיינו כאן בטוחים, ושרמת המוסריות שלנו לא יכולה להידרדר לפאשיזם.

רְבִיעִיּוֹת/ אסא

לכבוד התינוקות שייוולדו בשנה הבאה עלינו לטובה

"שיר אחד בשבוע"

תִּינוֹקוֹת נוֹלָדִים
בְּאַרְבַּע רוּחוֹת הַשָּׁמַיִם,
וּבְעָזְבָם אֶת בֵּיתָם
הֵם עָפִים מֵרוּחַ לְרוּחַ –
מֵהַמִּזְרָח הַזּוֹרֵחַ בְּכָתֹם
לַמַּעֲרָב הַיַּמִּי הַשּׁוֹקֵעַ בְּעֶרֶב אָדֹם,
מֵהַדָּרוֹם הַחַם, הַכּוֹאֵב, שֶׁנִּפְצַע,
לַצָּפוֹן שֶׁמִּמֶּנּוּ תִּפָּתַח הָרָעָה.

תִּינוֹקוֹת נוֹלָדִים
בִּסְתָו מְהֻרְהָר,
בְּקַיִץ לוֹהֵט בְּקוֹצָיו,
בְּאָבִיב מְגֻנְדָּר
וְאוּלַי בַּחֹרֶף הָאָפֹר בְּשָׂמָיו.

תִּינוֹקוֹת נוֹלָדִים
בְּטֶמְפֶּרָמֶנְטִים שׁוֹנִים –
סַנְגְוִינִי חַיְכָן,
כּוֹלֶרִי רַגְזָן,
פְלֶגְמָטִי רַךְ
אוֹ מֶלַנְכּוֹלִי בַּכְיָן.

תִּינוֹקוֹת נוֹלָדִים
בְּרִבּוּעַ שֶׁל אַרְבַּע –
בֵּין אֲוִיר הָעוֹלָם
אוֹ אֵשׁ מִלְחָמָה,
בְּאַדְמַת אֵיזֶה עַם
אוֹ בְּמֵימָיו שֶׁל הַיָּם.

רֶבַע בָּגֵט,
רֶבַע חֲרִיץ גְּבִינָה,
רֶבַע חַשָּׁה וְעַגְבָנִיָּה,
רֶבַע בָּצָל סָגֹל –
וּבָא לָעוֹלָם סֶנְדְּוִיץ' עָגֹל.

כוורת/ דפי

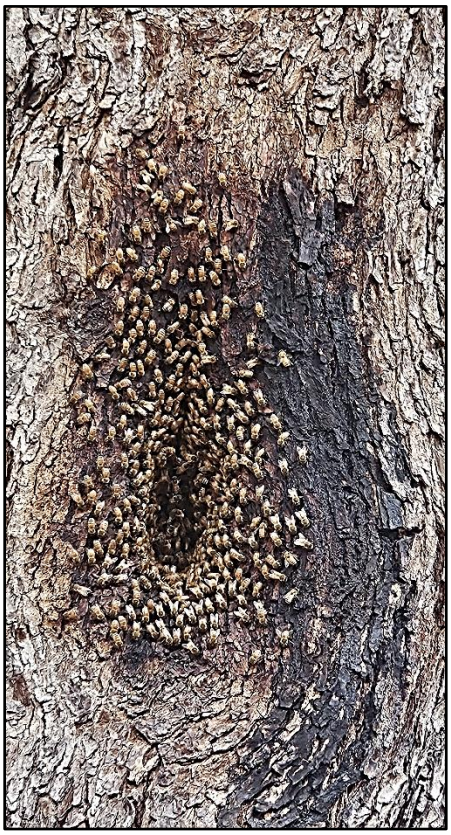

נחיל דבורים בנה כוורת בתוך גזע עץ החרוב שמאחורי המועדון. הגיע כוורן, והביא עמו כוורת מעשה ידי אדם. על מנת לעודד את הדבורים לעבור לכוורת החדשה סתם הכוורן את כל הפתחים של הכוורת שבעץ, והשאיר פתח אחד ובו צינור חד-כיווני המוביל לכוורת החדשה. הסידור הזה יישאר על כנו למשך חודשיים בערך, ובזמן הזה יוכלו הזחלים שבכוורת שבעץ להפוך לדבורים, ו'להגר' לביתם החדש. בהצלחה!

תודה ל**אילת פלור** על התמונות.

סדנת הדרך לבריאות

עם מיטל קלרפלד, נטורופתית, בשיתוף מרכז הרמוניה עין המפרץ

ירידה במשקל ואורח חיים בריא, בשיטה טבעית ללא ספירת קלוריות

8 מפגשים שבועיים. בכל שבוע נוסיף עוד עיקרון תזונתי, לתהליך קל ליישום והדרגתי.

תפריט והנחיות לאיזון תחושת רעב, קלילות ואנרגיה, ניקוי גוף עדין וירידה טבעית במשקל.

מתחילים ביום ראשון 2.11.25 בשעה 20:30

עלות הסדנה – 1,600 ₪. ניתן לחלק לתשלומים וגם לקבל החזרים מביטוח הבריאות הקיבוצי.

לפרטים והרשמה – 052-3967105